

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők. Előfizetési pénzek és reklamációk Feigl Gyula kiadó címére küldendők.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 korona, félévre 4 korona
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.
Nyilvántartott sora 40 fillér.
Hirdetési nagyság szerint

XXVI. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
FEIGL GYULA.

II. szám.

Gondolatok.

A gondolkodás, az érzés és akarat egymástól különböznek, mégis oly szoros viszonyban állanak egymáshoz, hogy ember egyike vagy másika nélkül nem is gondolható. — De míg az egyik embernél az ész uralkodik, észszerűen gondolkodik, addig a másiknál az érzés beteljesíti a gondolkodást.

A gondolkodásnak is épen úgy, mint a figyelemnek nagyon tág a tere. Minden megfigyelés, minden dolog lekötő a gondolkodást, maga után vonja az eszmetársítást, — és ha a gondolkodó nem nagyon mélyed választott tárgya vizsgálatába, elmosódik agyában annak tudata s más eszme, más gondolat lép nyomába.

Emlékeimnél a megfigyelés szűk határok között mozog, meg az elotte végbemenő cselekmények lezajlását is alig veszi észre, mert halló, látó érzéke csakis tanulmánytárgyára irányul s úgy befészkel magát agyába, hogy azt onnan semmi külső hatás ki nem szoríthatja. A hazafiság, a szeretet, a bánat stb. érzete szintén szűk határok közé szoríthatja a gondolkodást, mely az embert cselekvésre serkenti.

Bámulatos az ész, a lelki működésnek fejlettsége. Bámulatos az a gondolkodó fő, mely annyit képes produkálni a tudományok, a rengeteg találmányok mezején, hol egész életén át lekötő figyelmét, kutat s ha már belefáradt a nehéz munkába, másnak adja át helyét, hogy azt újra előlrol kezdje.

A tudóst, ki hivatása magaslatán áll, emberi volta sokkal közelebb hozza a sírhoz, mielőtt még megtanulhatta volna azt, a mit nem tudott. Hiába, kevés egy emberöltő ahhoz, hogy valaki mindeut tudjon. A lelki működésnek is megvan az időbeli határa, de azontul megszűnik itt a földön létezni, visszakivánczik Alkotójához.

A magas nívón álló természettudományok rohamos fejlődésével hol éri el a határt? Hiszen a világon mindennek megvan a kiindulási pontja, eredete, de óráról órára mindig is közelebb esik véghatárához. — Csak az idő végnélküli — s ez a gondolat oly megkapó, hogy létezik valami, aminek határa nincsen és aminek gondolata az Istenséggel határos.

És ha e rohamos fejlődés haladó állapotunkban mind egyre tovább tart, hova fejlődik az ifjú lélek, a szellemi megerősítés mellett?

Hol marad a nevelésnek etikai része, ha majdan csak az ész, a gondolkodást fejlesztik?

A régi klaszikus nevelés alól kikerült ifjakból jeles emberek váltak s kivívják maguknak az utókor hálás emlékeztetését, a miért megtudtak halni egy eszméért.

Míg a nemzet örök ifjúsága érzésben fölemelkedni képes a rideg gondolkodáson, addig az idealizmusért rajong; de ha majd a szív felett a gondolkodás, az ész jut u alomra, ha majd a nemzetközi szellem járja át egész világját, — sikra száll-e akkor is az igazságért? Múltó lesz-e a dicső apáké?

Az embernek lelki állapotában nincsen megnyugvás. Nem elégszik meg az elért eredménynyel, hanem a magasba törekszik a cél felé, melyet kitűzött magának, hogy azt elérje.

A műveltség folytonos haladásában a kiváló nagy férfiak lelke ragyogása adja a világosságot a nagy tömegnek, hogy kulturállamot alkothasson s mint ilyenekkel versenyre kelhessen.

S talán e versenyben az egyiket a tudás vágya, a másikat pedig a meggazdagodás sarkalja a kincsek mérhetlen szerzésére.

Az elégedetlenség az embernek vele született gyengesége. — Miuél előkelőbb pozíciót tölt be

valaki, annál magasabb helyet kíván betölteni. Minél gazdagabb, annál nagyobb vagyongyűjtésre serkenti húsága.

Minden gondolkodása, minden fáradsága azon fordul, hogy a nagy haszonnal járó üzletek lebonyolításával vagyona növekedjék.

Szerencsések az ilyen kiválasztottak, mert önzetlenségük érzetében a közjóra annál többet áldozhatnak s a felebaráti szeretet gyakorlását sem bízzák azokra, kik sokszor maguk is rászorulnak mások irgalmasságára.

A mikor a népnek egyedüli olvasmánya a biblia volt, abból merített életbölcseletet, megnyugvást, hitet s felebaráti szeretetet. Most, napilapot olvas, végig böngész a hírek rovatát, melyekben az Isten parancsolatai ellen elkövetett vétkek felsorolva. Ez nem nemesíti a köznépet, mikor felebarátja ellen elkövetett — törvénybe ütköző — mindentéle dolgokról lefolyt eseményeket mohón magába szív. Az ilyen nép nagy lelki átalakulásokon megy keresztül, megfog hitében, az ember-társ játszószerévé válik az erősebb kezében, kihátról a nemesebb érte s ezt miud a modern gondolkodás, az ész okozza. Azt mondja egy német költő: „Nem okvetlen szűkséges, hogy haladó kulturánkban bizzunk.“ „Az embereket finomabbá teszi, de nem egészségesebbé, tanultabbá, de nem bölcsébbé, okosabbá, de nem jobbá, élvezetkeresebbé, de nem boldogabbá.“ „A világnak ez utja nekem borzalmas.“

Gondolatom a messze jövőbe téved, lelki szemem előtt látom ama borzalmaságokat, melyek a visszahatás idejében a kulturállamokat érni fogják. Nem hiszem, hogy a természettudományok terén a haladás évezredekig tartson. Az ember tudománya hozta létre a technikai berendezést, a vandalizmus el fogja pusztítani.

Tárca.

Álom.

Szép, csöndes nyári éjjelen volt.
A fákon bígyadt hold sugára rezgett.
Az a szelid hold, melynek fényétől
A szív magának enyhülést szereshet.
Egy óra volt, nem tudom milyen óra
— Bűvös hatását most is érzem
Mely vonzott engem d-moni erővel
Hogy szédült tőle s lízas volt fejem.
Kivont engem, ki, a bűvös éjbe,
Hol halk zúgással folyt az álom, éjjel,
Az illat meg a holdfény párbeszéde...
Ott voltam, ott a kertelek alatt
S szeltem a rózsák bódító szagát,
A mit ligy karjain csöndes esti szellő
Röpítet hozzám lassan halkan át...
Oh esti szellő, rózsák illata
S te bígyadt fényű szelid holdsugár
Mért nem hoztatok nekem őt is a?!

Egy síhaj, amely ágról-ágra száll
És hosszú csend... Majd mint varázsütésre
Zsong-zibong a természet az éjbe...
Egy illatos, dús rózsaszag alatt
Meglittalok. — Az arcod égi volt,
Szemedben könny, az ajkad zárra, nimis,
Fejed e glóriát vetelt a hold.
A szellő nimis elfeküdt pihenni,
Jöttödre meghajolt a rózsaszag,
A fákon titkos öröm reszket végig,
Élnémul minden... Csöndes a világ...
Elszorult szívem, csöndes lett verése
Ugy léptem gyorsan, reszketés előre...
Csak laborultam s kezét keresém
Fejem lehajtott, sirtam csendesen.
Éreztem minden bűt s keserűemet,
S te sirtól halkan zokogva velem.
S a mint így álltunk, sület lett a hold
A fák között egy hosszú jaj felett.
Rim néztil hozszan, könnyező szemeddel
Kibontád gyorsan reszkető kezéd...
— Egy száraz levél hullott le a földre
A szél felkapta s vitte, — vitte messze.
S csak álltam ott a kertelek alatt
Szeltem a rózsák bódító szagát.

Hideg szélroham nyugalt át a tölgyen,
A hold felhőbe burkolta magát.
S oh! én megértim könnyező szemedből,
Hogy nem szerethet, nem lehetsz enyém...
A szellő már egy idejéssel állt
Reményvirágot dobálta élm.
Azóta őz lett... minden összetépre
S én csak bolyongok álmonnal örökre.
Anonymus.

Magyar vértanúk.

Irta: Paláthy Marcell.

A száz harsta alól, a hol dicsőséges jövendőt álmodott a magyar nemzetnek a nagy fejedelem, régen szállt világgá a híres riadó szó, a mely igazságos, keserű panaszát e szavakkal kezdte:

Recrudescunt vulnere...

A mai komor napokban a régi igazság keserű erejével kél életre a panasz; Felszakadoznak mi régi sebeink... Felszakadoznak s a míg a magyar szívek elszorulnak arra, mit hoz a jövendő, a csüggedő lelkek

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testet, meggyógyítja a köhögést, vándorlat, újult izmokat.

Tüdőbetegségek, hurutok, szamar-köhögés, skrofulozis, influenza

alma számtalan tenár és orvos által ajánlott ajánlva.

Mint hogy értékesen utasoztatni a kórházak, bírja mindent... „Roche“ eredeti csomagolás.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

„Roche“

Magyarországi kizárólagos elosztója: Dr. Györgyvári Gyula. — Ára Svájcban 4.- franc.

Ázsia virágos mezején, hol évezredek előtt az ő embernek bölcsője riugott, futó homok takarott is egy eltemetett kulturát.

Elemi csapások, dögvész, éhínség, mely Nyugat népét érheti, földönfutókká teszi őket. A megélhetés nehézségeivel küzdve elhagyják hazájukat, megteszik a körfutást, mely ezredévekbe kerülhet, hogy Keleten újra visszatérjenek oda, hol ősapánk bölcsője riugott. *Mernyei.*

Kőszeg—Sopron.

A sopron-kőszegi vasut ügye a napokban foglalkoztatta egy Sopron sz. k. város, mint Kőszeg város közönségét.

Sopron város annak idején a tervezett vasut közgazdasági és forgalmi érdekeit fölismerve 200,000 koronát szavazott meg a vasut segélyezésére.

Legújabbban azonban az érdekekről megfeledkeztek és sokkal kisebb érdekek előtérbe helyezésével ugyszólván állást foglaltak a tervezett vasutvonal létesítése ellen.

Igaz, hogy 50,000 korona segélyt mégis megszavaztak, — de ez épen annyi, mintha azt mondták volna, hogy Sopron városnak a tervezett vasut nem kell. Ugyan mely községtől vagy várostól várhat a vállalkozó támogatást, ha maga Sopron város, a mely a vállalatnak székhelye lenne, a vasut segélyét az eredeti 200,000 koronáról 50,000 koronára szállítja le?

Természetes hát, hogy Kőszeg város az eredetileg e célra megszavazott 40,000 korona helyett most semmit sem szavazott meg.

Ugy értesülünk azonban, hogy ez nem volt az utolsó szó, sem Sopronban sem Kőszegen.

A vállalkozó újból fölkeresi mindkét várost és lehetséges, hogy akkor kedvezőbb elbánásban részesül a vasut ügye.

Hisz jóformán nem is ismerték a tervezett vasutvonalat azok, akik annak segélyezése kérdésében elutasítólag határoztak.

Ha ismerték volna, nem érvelhettek volna egyik oldalon azzal, hogy Sopronnak nem válik a vasut előnyére, másik oldalon meg azzal, hogy a tervezett vasut Kőszegről a forgalmat Sopronba eltereli.

Ha a soproniaknak igazuk lenne, akkor a kőszegiek tévedtek és viszont ha a kőszegiek helyesen fogták föl a dolgot, akkor a soproniak járnak helytelen uton.

Azért nézzük csak meg egyszer alaposan ezt a tervezett vasutat.

A megállapított vasut vonala a kőszegi állomástól kiindulva Sopronig 56 kilométert tesz meg.

A vállalat köteleztetett, hogy a kőszegi állomáson 98,000 koronát fordítson a létesítményekre. Ebben alighanem bennfoglalatik a sörgyár közelében létesítendő megállóhely költsége is.

Föltéve, hogy a vonat a helyiérdekű kisebb vasutakhoz hasonlóan a fönttartásokat beszámítva óránként 25 kilométert fut be, — a menetidő Sopronig legalább 2 1/2 óra, vagyis annyi, amennyi idő alatt jobb lovakkal el lehet kocsizni Kőszegről Sopronba.

A tervezet szerint a vonal következően oszlik el: Kőszegről Röttig kb. 6 kilométer, Röttől Felsőlászlóig kb. 5 kilométer, innen Alsópulyaig 4 kilométer, innen Középpulyaig 3 kilométer, majd Csáváig 6 kilométer, innen Szentmártonig 5 kilométer, innen Lákompakig 6 kilométer, aztán Nyékig 6, innen Hársfalvaig 3, innen Németkereszturig 4, majd Harkáig 5, aztán Sopronig kb. 3 kilométer a vonal hossza.

Az egész vonal hosszában a középpont körülbelül Szentmárton. Szentmártonon innen fekvő községek Kőszegre gyorsabban és olcsóbban közlekednek, mint Sopronba, — azon túl pedig Sopron esik közelebb.

Kethely, Alsólászló, Borsmonostor, Bónya és Alsó-Rámóc legközelebbi állomása Felsőlászló, ahonnan Kőszegre 25—30 perc alatt beutazhatnak.

Locsmánd, Micske, Pervány, Udvard és Likvánd legközelebbi állomása Alsópulya, ahonnan Kőszegre körülbelül 40 perc alatt utazhatnak.

Kóhalom s Dörfel számára legközelebb fekszik Középpulya állomás, ahonnan Kőszegre körülbelül 45 perc alatt érkehetnek be.

Hogy ezen községek mennyiben vonathatnak el a vasut által Kőszeg várostól, azt könnyű megítélni, ha figyelembe vesszük, hogy ezek közt a Kőszegtől legtávolabbi Középpulya állomástól legalább egy óra 40 percig tart a Sopronba való utazás és bizonyára aránylag drágább is lesz.

Az természetes, hogy az áruszállítás ezen vidékekről Sopron felé fog menni, sőt Kőszegről is inkább erre történik a szállítás, mint Szombathelyen át Sopron felé.

Azt hiszem, hogy a vonal irányának ismerete mellett más szemmel nézzük a vasutat és nagyon csökkenik az az aggodalom, hogy ez a vasut városunk forgalmából sokat elvonna.

Visszont Sopronnak sincs oka a vasuttól tartani. Lehetséges, hogy a harkai országút mentén virágzó városi üzletek forgalma megcsappan, de az egésze nem lesz hátrányos: már pedig közérdekű kérdésekben ez a mérvadó.

Városi ügyek.

701/906.

Árverési hirdetmény.

Kőszeg sz. kir. városnak alsó erdejében áterdelés képen termelt tűzifa nyilvános árverésen el lesz adva és pedig:

1.) Vadászatteljesi erdőterületben:

84 m ²	tölgyhasáb,
4 "	„ dorong,
286 "	fenyőhasáb,
90 "	„ dorong,
2 "	nyírhasáb,
14 "	„ dorong.

2.) Halterwiese erdőterületben:

81 m ²	fenyőhasáb,
128 "	„ dorong,
7 "	nyírhasáb,
22 "	„ dorong.

Az árverés f. hó 19-én délután 9 órakor lesz megkezdve a következő napokon lesz folytatva. Gyülekezési hely cigányasarki erdőterület folyóvíz vágása. Kőszeg, 1906. márczius 13-án.

Kovács Antal,
számvéví.

Hírek.

— **Márczius 15.** Fényesen ünnepelte meg márczius idusát városunk polgársága mult csütörtökön este. A „Mulató“ nagy termét színtől telt meg a nagy számú közönség, hogy részt vegyen az olvasókörök és daloskörök által közösen rendezett ünnepélyen. Megnyitóként az új daloskör a hymnust énekelte, mit a közönség állva hallgatott végig. Azután *Laehne* Hugó volt orsz. képviselő fényes díszmagyarban lépett az emelvényre. Bele sem kezdhetett beszédébe, — megjelent két ifjú hölgy és gyönyörű nemzeti színekben összeállított virágcsokrot nyújtott át az ünnepi szónoknak a lelkes honleányok nevében, a közönség sűrű tetszésnyilvánításai között. *Laehne* Hugó megköszönve a figyelmet, mely tulajdonképen — mint monda — nem a személyt illeti, hanem az eszméket, — lendületes, költői hasonlatokkal ékeskedő beszédben méltatta márczius idusának jelentőségét; fölörölt az e napon hozott szabadság törvényeket és végül a keresztényi szeretettől, az egyetértéstől reméli, hogy a haza virágozni fog

visszamenekülnek a mult emlékeihez, a dicsőséges, véres emlékekhez, a magyarság erejének ősforrásaihoz, a melyből a birodalom csodatevő vizét innia de jól esik a csüggedt lelkeknek.

Igy támadt föl új erővel a nemzeti hagyományok kultusza, a mely napról-napra gyarapodik, tanúságot téve arról, hogy a magyar nemzet új *Antheus* módjára a küzdésben földre sújtva újra és újra erőt kap nemzeti multjának teremtő anyaföldjétől.

Ennek a hatalmas nemzeti renesszánszak meglődol a színpad, a mely történelmi levegőjű magyar darabokkal hódoltatja meg a közönséget. *Ocskay* brigadéros, *Kurucz Feja Dávid*, *János vitéz*, *Gül baba*, *Az elnémult harangok*, a *Zéta*, a *Helyre asszony* egy-egy fejezete ennek a renesszánsznak. Nem véletlen a magyar levegőjű darabok következetes sikere, hiába állítaná azt a skepticizmus. A színpad a közönség izlésének tükré és ha a színházak egyre másra adják elő a hazafias irányzatú, a magyar levegőjű darabokat, az csalhatatlan jele annak, hogy a magyar közönség ezeket a darabokat követeli.

Szövegük ezt le, mint a komor idők reményt keltő színtomáját.

Ennek az új életre kelő nemzeti közszellemnek igen értékes, igen érdekes irodalmi ajándékot nyújt az eleven tollú, éles megfigyelésű és nagy tudású publicista, *dr. Kaezián Géza*, a ki *Magyar Vértanúk* könyve című díszmuvét tette le a magyar olvasóközönség asztalára.

Kétszeres értékű és kettős jelentőségű ez a díszmú. Egyrészt teljes világosságot gyújt a világosi fegyverletétel után kezdődő véres, sötét tragédiák komor homályába, másfelől pedig a nemzeti kegyelet pantheonjának, az 1848-as ereklyemuzeumnak ügyét is szolgálja. A díszmunka kiadója, *Vass József* ugyanis az

album alakú díszes vászonkötésű remek könyv tiszta jövedelmét az ereklyemuzeumnak fontartására ajánlja föl.

A megrázóan érdekes és művészi tollal írt kötet a magyar vértanúk százainak tragédiájával ismert meg. Sorra vonulnak fel a fekete sorokban a nemzet vértanuinak szavai, a kiknek eddig nevét sem ismertük. Az arcai és pozsonyi tizenhárom dicsőséges mártírúmat aprólékos részletességgel írja le az illusztris szerző, a ki a forrásmunkák, egykori feljegyzések és szemtanúk előadásából szűrte le a magyar kálvária ez igaz történetét. Azután sorra kerül az erdélyi és bácskai vérfürdők leírása, az aradi, kufsteini és olmuői várfogyók életének, keserves szenvedéseinek története.

A mindvégig érdekes művet a színes és fekete nyomású műlapoknak, az ereklyék reprodukcióinak, faksimiléknek egész gramadája díszíti, megkettőztetve a díszmunka értékét.

Ezrével és ezrével kapkodja a magyar közönség a véres nagyidők e nagyértékű dokumentumát, a melyhez hasonló magyar könyve még nincs könyves polczunknak. A gyönyörű díszmunkát épp a miatt adhatja kiadója 6 korona és nyolczvan fillért, mert a megrendelések áradása sok ezer példány nyomtatását tette lehetővé.

Ez az a munka, a mely valóságra váltja a könyvkinálás avult frázisát. Ez a könyv, a telelevenedett nemzeti szellem erejének szárnyán diadalmasan árasztja majd el a magyar földet s rövid időn valóban nem lesz egy magyar család, a melynek könyves asztaláról hiányoznék *Kaezián Géza* nagyértékű könyve.

Ezt a remek munkát őszintén ajánljuk minden könyvszerető magyar embernek, könyvtára részére nemesebb, szebb dísz keresve sem talál az újabb irodalom termésében.

és a nap éltető sugarai áttörnek a fellegeket. *Frenetikus* taps követte a fényes beszédet, — majd *Chernel István* talpraesett beszédében köszönte meg az ünnepi szónoknak közreműködését, a közönség zajos tetszésnyilvánításától kísérve. Közben úgy az új daloskör, mint a régi „*Concordia*“ több dalt énekel fölolváltva. Mindkét egyesület testületileg volt képviselve, a katolikus legényegyesület pedig zászlója alatt vonult be a terembe. A dalosok éneke általános tetszést aratott és bőven kijutott az elismerés *Pados Gábor* és *Kovács János* karnagyoknak. *Laehne* Hugó volt orsz. képviselő, az ünnepi szónokot meg valóságos ünnepelték s beszéde után nem győzte fogadni a szónoknak tolmácsolt üdvözléseket. De elismerés illeti *Chernel István* beszédét is, aki oly lelkesen szólalt föl, oly hanghordozással beszélt, hogy magával ragadta a közönséget. A két olvasókör és a daloskörök igazán szép rendezése méltó emlékünnep volt márczius idusának, mely ily fényesen Kőszegen még nem ünnepeltetett. A nagyszámú közönség a késői és korai órákig maradt együtt a cigányzene hangjai mellett, miközben a társaság jobb szónokai beszédeket is mondtak még és ezzel csak fokozták az ünnepi hangulatot.

— **Elismerés.** *Horvith Sándor* nyug. alezredest, városi számvevőnk sógorát a katonai szótár szerkesztése körül kifejtett buzgó tevékenység elismeréséül f. é. február 26-ával ezredessé nevezték ki, mely elismeréshez gratulálunk. A nevezett hosszabb tartózkodásra a napokban városunkba érkezett.

— **Eljegyzés.** *Chernelházy Chernel Victor* es. k. kamarás, es. és k. kapitány a 7-ik huszárezredben, eljegyezte magát *Minarelli Fitz Gerald Harry*vel, *Chevalier Minarelli Fitz Gerald Sándor* es. és k. tábornok és neje *ghymes* és *gácsi gróf Forgách Eugenia* leányával.

Jóteköny adakozók. A rendeki templom nemrégiben összedült. A templom helyreállítására a község nem lenne képes, azért jóteköny adakozók áldozatkészségére van szükségük a rendekieknek. Ilyenek már akadtak is. Nevezetesen *Berger Maté* szentgotthárdi plebános, ki *Rendekről* származott. a templom helyreállításának terveit megrajzoltatta és azonfölül 80 koronát, a községi általános takarékpénztár 25 koronát, *Mázy Engelbert dr.* és *Freh Altonz* benczés tanár egyenkint 10 koronát adományoztak a templom céljaira. A község előjárósága a jóteköny adakozóknak ezuton is köszönetet mond.

— **A községi dalos- és műkedvelő kör megalakulása.** Az új dalosegyület, mely farsangi estélyen oly kedvezően mutatkozott be s lelkes fogadtatásban részesült, mult vasárnap tartotta alakuló közgyűlését, hogy immár szervezett egyesületté tömörülve, városunk társas életének fejlesztésére irányuló működését megkezdhesse. Igen szép számban jelentek meg az új egyesület pártoló s működő tagjai, kikkel *Pados Gábor* korelnök és *Kőszegi József* bizottsági előadó ismertették az előmunkálatokat s végül felolvasták a már bizottságilag átvizsgált alapszabálytervezetet. Az alapszabályok egyhangu elfogadása után korelnök az egyesület megalakultnak jelentette ki, mire annak előkelő egyhangutag s közfelkiáltással *Hegeudus János dr.* ügyvéd, v. t. ügyész választott, ki lelkes üdvözlés után elfogalván az elnöki széket, kérte a tagok kitartó támogatását. Ezután ugyancsak egyhangulag megválasztattak: alelnökül *Freyberger Sándor*, ügyvezető alelnökül *Kőszegi József*, főrendezőnek *Serényi Ákos*, titkárnak: *Németh Imre*, pénztárosnak *Waisbecker Ede*, háznagynak *Wentzl Mihály*. A választmányba: *Stúr Lajos dr.*, *Sissovics Miklós dr.*, *Mázy Engelbert dr.*, *Kines István*, *Czeke Gusztáv*, *Brezovits Ferencz*, *Rth Jenő*, *Vöröss Balduin*, *Szélessy István*, *Jagits Imre*. Póttagokul: *Gyökhegyi Lajos*, *Lauringer Elek*, *Jambrits Lajos*, *Jáross István*. Ez a névsor elég biztosíték arra nézve, hogy az új egyesület működése iránt teljes bizalommal legyünk s azért azt szívélyesen üdvözölve, óhajtjuk, hogy a társadalom részéről is, melynek szolgálatában áll, lelkes pártfogásban részesüljön.

— **Az új daloskör** javára még a következő összegek folytak be: *Gruber Gusztáv* 5 kor., *Leitner Nándor* 3 kor., *Rosenstingl Jakab* 2 kor., melyért hálás köszönetet mond a rendezőség.

— **A betegház egyesület** f. hó 11-iki közgyűlésén szépen nyilvánult meg közönségünk elismerése a humanus egyesület iránt. Ezen elismerést, lendületes szavakban tolmácsolta *Dreisler József dr.* orvos a következő szavakkal: „Igen tisztelt közgyűlés! El nem mulasztatom, hogy ez alkalommal, amidőn a betegház-egyesület ez évi közgyűlését tartja s beszámol működéséről, egyenlőképp szóval meg ne emlékezzek egyesületéről, kik mint ezen egyület működő tagjai, lelkiismeretes és önzetlenül fáradoztak. A humanismus angyala ismét egy hajlékkal szaporította fáradhatatlan, áldásos működését. Azt hiszem, mindenki látta már ezen épületet, melyet a betegház-egyesület felépített. Ennek a láttára, kinek a szíve ne telne meg gyönyörűséggel, örömmel és hálával ezen egyület iránt? Ezen hajlék, mely az emberbaráti szeretetből épült fel, sokszor lesz tanuja az irgalmassági cselekedetnek, a hol az elhagyott, szegény szenvedő beteg menedéket, vigasztalást és gyógyulást keres és talál. A mű elkészült s átadatott rendeltetésének. A betegház-egyesület megtette a köteletségét s megörökítette működését aranybetűvel naplójában, melyben majd a jövő lapozni fog. Csak azon tettek őrzik meg emléküket, melyeket a közjóért vittünk véghez. A sok fohász és ima, mely még a haldokló ajkáról is a magasba száll, az lesz a jutalom és azon öntudat, hogy Isten és jószívű emberek segítségével ily nemes célra felépülhetett ezen hajlék a szenvedő emberiségnek. Legyen tehát mindazoknak, kik ezen mű létrejöttéhez közreműködtek, különösen ezen humanisztikus egyület elnökének, mindnyájunk köszönete és elismerése jegyzőkönyvileg kifejezve. Nem elegendő, hogy az épület készen áll betegnek befogadására. Mit ér a kas méh nélkül? Mulasztást követnék el, ha ez alka-

lommel meg nem emlékeznek azon rendről, mely a munkáméheket képviseli. Minden foglalkozás között tisztelt uraim, a betegápolás a legnehezebb és legfárasztóbb. Testi, lelki megerőltetésbe kerül. Jó ápoló csak az lehet, ki ezen ügynek nem pénzért, hanem hivatásból áldozza és szenteli életét. Jutalomra nem igen számíthat az ilyen ember, különben nem is számít, még akkor sem, ha pontosan és lelkiismeretesen végezte kötelességét, hivatását, mert nem földi jutalmat vár az ilyen, hanem vár jutalmat és irgalmasságot attól, ki e földön beteg-eket gyógyított, halottakat támasztott, ki a menyekben van. Az irgalmas rend az, mely ily magas hivatással bír, különösen az irgalmas nővérek azok, kik lehet mondani majd az egész világon, vallás-és nemzetiség különbség nélkül ápolják a betegeket, a miért is az egész világ a legnagyobb elismeréssel adózik. Ezen rendnek egyes tagjai, jelenleg itt is, az egyesület szolgálatában működnek és ápolják a betegeket. Hogy kötelességüket feláldozással és lelkiismeretesen végzik, azt hiszem, arról mindenki meg van győződve. A teljességgel humánus bánásmód és jó ápolásért a közel-múlt időben a közös hadügyminiszter is köszönetét és elismerését fejezte ki egy a főnökhöz intézett leiratban. Adózzunk tehát mi is és rójuk le kötelességünket, aljunk kifejezést köszönetünknek és elismerésünknek. Az itt működő rendtagoknak mai közgyűlési jegyzőkönyvében örökítsük meg egyszersmint azon levelet is, melyet a házlónőknő mint elismerő okmányt kapott. Végre tisztelt közgyűlés, azt hiszem, hogy velem egyetért, ha még egy személyiségről tesz említést, ki éppen nem az utolsó abban a házban, hanem inkább az első közé tartozik, ez az egészségnek az őre, ez az orvos! Magam is orvos lévén, nem akarok neki dicsőítményt zengeni, sokkal szerényebb sem mint számot tartana erre. Nyilvánítsuk neki is teljes köszönetünket és jegyzőkönyvi elismerésünket, lelkiismeretes és szakavatott működéséért. Örökítsük meg azt az elismerőlevelet is, melyet ő kapott a hadügyminisztertől, mert ez nem csak neki, hanem az egyetlennek is dicsőségére válik. Kérném a tisztelt közgyűlést indítványomat elfogadni." — Beszédének hatása alatt a közgyűlés teljes elismerését fejezte ki az egyesületi betegház buzgó orvosának Lauringer János dr.-nak, nemkülönben az önfeláldozó ápoló nővérek főnöknőjének, kinek vezetése alatt az apácánővérek fáradhatatlanul működnek a betegek figyelmes és gondos ápolásában. Ezen elismeréshez mi is egészen hozzájárulunk és hangsúlyozzuk, hogy a betegházegetyület városunk polgárainak legszebb s leg-nemesebb intézménye.

— **Tanczoktatás.** Körösi Kálmán okl. tánc- és illemtanító Szombathelyről e nyáron Kőszegen szándékozik egy 2 hónapra terjedő tánc-tanfolyamot nyitni. Körösi a múlt héten itt volt e czéltől és kibérelte a Mulató nagy termét.

— **A vármegye bizottsági tagjainak névjegyzéke** a vármegye alispánja által most adatott ki. Városunk lakói közül a névjegyzékben szerepelnek, mint választott tagok: Miske Kálmán báró, Freyberger Sándor, Eudrédy Gábor, Kőszegi József, Terplán Kornél, Keresztury József, Mazy Engelbert dr., Freyler Lajos és Patony Sándor.

— **Vasvármegye selyemtenyésztése.** A selyemtenyésztés felügyelője *Buzsádj* Pál most adta közre a vármegye selyemtenyésztésének 1905. évi állapotáról szóló jelentését. Az egész országban a selyemtenyésztés és a selyemipar terén a múlt évben körülbelül öt millió koronát meghaladó munkabér lett kifizetve. A községi járásban 13 egyén foglalkozott selyemtermeléssel, és ezzel 1755 koronát keresett. Legnagyobb buzgalmat fejtett ki a selyemtenyésztés körül Balogh Endre németgenesi tótanító és Ivánegerszeg község előjárósága. Legtöbb selyemtenyésztő van a körmenői járásban, ahol 60 tenyésztőnek a múlt évben selyembüőért 1468 koronát fizettek ki. Legtöbbet keresett a szombathelyi járásban 55 egyén, kik 1879 koronát kaptak a selyembüőért.

— **Védőegylet.** A honi ipar védelmére városunk társadalma t. hó 12-én védőegylet alakítását határozta el. Az alapszabályok kidolgozására és tagok gyűjtésére Eudrédy Gábor elnöklert alatt egy szűkebb bizottság küldetett ki, mely akcióját már megkezdte.

— **A gazdák érdekében hasznos** újítást tervez Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedő czég Budapesten. Ugyanis a gazdák ezideig teljes megnyugvással szerezték be gazdasági magszükségleteiket oly üzletekben, ahol Mauthner-féle konyhakerti és virág-magvakat árúsítanak, abban a hiszemben, hogy ott a gazdasági magvak is a Mauthner cégtől valók. Sajnos ez nincs mindenütt így, aminek következtében bizony sok oly gazdasági magot vétetnek meg a gazdákkal, amelyek sohasem kerültek ki Mauthner raktáraiból. Amint értesülünk a gazdák érdekének megvédésére és a czég jó hírnevének érdekében is, a Mauthner czég a közönséggel rövidesen ismertetni fogja mindazon vidéki kereskedők és szövetségek névsorát, a melyeknél a czég gazdasági magvai kaphatók. Addig is ajánlatos a vásárlásnál a beszerzési forrás felől meggyőződést szerezni.

— **Tenyészbikák árverése.** A vas megyei gazdasági egyesület a földmívelésügyi Miniszter úr támogatásával f. évi április hó 4-én d. e. 10 órától kezdődőleg Szombathelyen, a Bierbauer-féle vendéglő udvarán tenyészbika árverést tart, mely alkalommal 40-50 drb. bika kerül eladásra. Az árverési feltételek a következők: Minden bikanak kikiáltási árát a 10 százalékkal leszállított becsár képezi. Egyidejűleg árverezhetnek vas megyei tenyésztők és a községek megbízottai. Igéretnek minimális két korona összegben történnek. A leütött vételért minden engedmény nélkül magánosok azonnal fizeteni kötelesek, míg ellenben a községi megbízottak általuk aláírandó adósléval ellenében, azt két évi kamat nélküli részletekben fizetik és utólag a kerületi állat-

tenyésztési felügyelő ajánlatára 12 százalék árendeménnyben részesülnek. A községi megbízottak kötelezve vannak képviselőtestületüknek ide vonatkozó határozatáról szóló jegyzőkönyv kivonatát, melyet a körjegyző ur állít ki, továbbá a községi pecsétet magukkal hozni. A mennyiben pedig a község még nem volna a vas megyei gazdasági egyesületnek tagja, ugyancsak képviselő-testületi határozattal a rendes tagok sorába belepni kötelezve van. Ezen jegyzőkönyv előmutatása nélkül községi kiküldöttek ajánlatai el nem fogadhatók. A kiállítandó adósléval bélyegköteles, tehát a megfelelő bélyegilleték lefizetendő. Akár magánosok, akár községi megbízottak által megvett bikák azonnal az illetők tulajdonába mennek át és a gazdasági egyesület a törvényes szavatossági hibáktól eltekintve, csak a bikák hágóképeségét illetőleg 15 napig vállal felelősséget, a mely körülmény azonban mindenkor állatorvosi bizonylattal lesz igazolandó. Árverés után vasuton szállítandó bikák részére szállítási igazolványok a vevő rendelkezésére bocsátatnak. Ugy a községi megbízottak, valamint a magánosok által minden egyes megvett bika után négy korona istállópenz fizetendő. Szombathely, 1906. márczius hó.

Rösztler Károly,
igazgató.

— **Hazai ipar!!!** Wein Károly és társa szövögyári czég a mai lapunkban közzétett figyelmeztetésére különösen utalunk, s elsősorban házi asszonyainknak ajánljuk becses figyelmébe. Vegyünk a hol csak lehet hazai iparcikkeket, hozzájárulunk, hogy ez által sok ezer szorgalmas kéz jutalmazó munkát kap, de hozzájárulunk ez által ahhoz is, hogy a nemzet gazdaságilag is erősödjön.

— **A „Nyugatmagyarországi Földmívelők Gazdasági Egyesületének** igazgatósági tagjai: Almásy György dr. földbirtokos, Borostyánkő, Barabás József földmives. Nagypöse, Berecz Abel volt orsz. képviselő, Sopron, Biró János földmives, Kenéz, Blasics Károly földmives, Bozsok, Bolletter Ignác esperes plebános, Moson-Szolnok, Czuppy Sándor földmives, Völcsey, gróf Erdődy Gyula, Vörösvár, Eitner Zsigmond volt orsz. képviselő, Sümeg, ifj. Eitner Gusztáv malomtulajdonos, Kőszeg, Farkas Ferenc földmives, Pinye, Förster Ottó volt orsz. képviselő, Budapest, dr. Gaál Sándor városi plebános, Szombathely, Graf Ferenc földmives, Rabort, Guary Leo dr. szőigabiró, Sárvár, Haller József, udvtanácsos, Kismarton, Illés Ferenc kanonok, Szombathely, Kremsner Károly földmives, Pusztaszentmihály, Mager József vendéglős, Borostyánkő, Pulay József esperes plebános, cz. kanonok Alsóőr, Rakovszky István volt orsz. képviselő, Budapest, Simonyi Sándor volt orsz. képviselő, Budapest, Sauer Pál földbirtokos, Vörösvár, Stegmüller Károly nagyprepost, Szombathely, Straub Károly áldozópap, Moson, Tóth István toki földmives, Fertőszéplak, Wallner József esperes-plebános, Nagypöse, Winkler Károly malomtulajdonos, Rohonc.

* **Anyakönyvi statisztika.** A községi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési és halálozási eseteket jegyezték be:

Születés.

Márcz. 11-én.: Tangl Ignác és neje Schatzl Johanna fia József, rkath.

Márcz. 11-én.: Randwég János és neje Kogler Maria ikrek Francziska, József, rkath.

Márcz. 11-én.: Gamauf Lajos és neje Varga Katalin fia József, evang.

Márcz. 16-án.: Csögör Lajos és neje Nusser Maria fia Lajos, evang.

Halálozás.

Márcz. 13-án.: Csögör Samu evang., 60 éves veselőb.

— **Pusztító betegségek elleni harcban** a világ legkiválóbb orvosai, egyesülnek. E betegségek legborzasztóbbika az Epilepsia (Nyavalatörés). E bajban szenvedőknek vigaszul szolgálhat azon értesülésünk, mely szerint egy magyar orvos e betegség ellen új és hatékony gyógyító módszert talált fel, amelylyel már a külföldön is feltűnést keltett. Ez orvos dr. Szabó Sándor Budapest, V. Alkotmány utca 5; ki készséggel felvilágosítást ad mindazoknak, kik gyógyító módszere segélyével e súlyos bajtól szabadulni óhajtanak.

— **A dunántúli rabsegélyző-egylet** 1906. évi márczius hó 18-án, délelőtt 11 órakor a soproni kir. ügyészség hivatalos helyiségeiben (Törvényház, I. emelet, 49. ajtó) VI. közgyűlést tartja, melynek tárgyai: 1. Az igazgató-választmány 1905. évi jelentésének s a megvizsgált 1905. évi zárszámadásnak felolvasása. 2. Az 1905. évi zárszámadás feletti határozathozatal, esetleg az igazgató-választmány és a számvizsgáló-bizottságnak a felmentvény megadása. 3. Az egylet hatáskörébe eső egyéb, netán teendő indítványok tárgyalása.

— **Ha a gyermekek köhögnek,** bükkfakátrány-preparatumot adjunk nekik. Mivel azonban a legtöbb ily preparatum bizonytalan összeállítású és nem megfelelően de még undorító ízű is, „Sirolin-Roche“-t használjunk, mely vízben könnyen olvad és mindig egyforma összetételű, nem izzgat és kellemes izzal bir. Gyógyszertárakban kapható.

Irodalom és művészet.

— **„Kossuth Lajos és egyéb ünnepi beszédek”** czimvel Jánossy Gábor árvaszéki üllök Szombathelyen kiadott egy 108 oldalra terjedő könyvet, melyben 11 szép beszédét írja le. Az eszmékben gazdag beszédek lendületes irálya kiváló irodalmi tehetségre vall, — és érdekes olvasmányul szolgál. A könyv Kossuth Lajos kitűnő arcképét is tartalmazza. Árát 1 korona, s megrendelhető a könyv irójánál, Jánossy Gábor árvaszéki üllök Szombathelyen.

(*) **A „Zenélő Magyarország”** zeneműfolyóirat ma megjelent 307-ik füzeté a következő zenetartalommal jelent meg; I. Somogyországi nóták — Gerő Ferenc nagy népszerűsége szert tett dalfüzetének két legszebbje: „Szomoruan, bánatosan zug a szél” és a „Dal az asszonyról — meg a lóról, aztán meg a csobolyóról” címűeket mutatványul. — II. Lányi Ernő „Tavaszi út” című hangulatos magyar zeneképe. — III. Tilzer Harry „Dal a lopott csókról” című amerikai keringő dal, Bertha Imre poétikus szép szövegével. E pompás zeneműfolyóirat, amelynek minden egyes száma szakavatott megválasztással minden zenei fajtát felölel, meghozza mindenkinek a maga izléséhez megfelelő zeneújdonosságot, s mint ilyet minden zongorázónak melegen ajánlunk figyelmébe. Előfizetési ára 1/2 évre (12 füzet 60 zeneoldal tartalommal) 6 korona, 1/4 évre 3 korona. Előfizetések: Klökner Ede zeneműkiadálatahoz Budapest, VIII. Józsefkörút 22/24 intézendők.

Kakao és csokoláde kedvelők figyelmébe:
Hoff János-féle

Kandol-Kakao

a legesekélyebb zsírtartalma, azért igen könnyen emészthető, soha sem okoz zékrekedést, nával-azáltal ritka finom íze mellett kiválóan olcsó

Valódi csakia Hoff János nével és az oroszán-védjeggyel.

Csomagok 1/2 kgr. 90 filler
1/4 „ 50
Mindennütt kapható.

Gabriel Kenyon.

Angol regény. Irta: Christia Murray.

„Erdőkön könyvtár”-ból

(11)

Robert Kenyon felől ezalatt nem érkezett hír. A család ügyvédje hirdetésekkel bocsátott ki a franczia és angol lapokban. A rendőrség utján megindult a nyomozás, mely azonban semmi eredményre nem vezetett, s mikor végre tíz hét múlva mr. Gabriel testileg és lelkileg felépült, a családi ügyvéd egyenesen ő hozza, mint ideiglenesen a család fejéhez, fordult tanácsért. Az esetben, ha unokatestvére végképp eltűnt volna, ami nagyon is valószínűnek tetszett, mert olyan rendszeres és nyugalmas életü embernek ily hosszas és minden hiralás nélkül való elmaradása csak azzal magyarázható, hogy nincs többé az élők közt — ez esetben ő, mr. Gabriel, az örököse mindannak, a mi je unokatestvéreinek volt.

Az esetben tehát, ha Robert Kenyon meghalt, unokatestvére, Gabriel, dúsgazdag ember.

Gabriel, ki az átszenvedett láz után rendkívül gyenge volt még, mikor ezeket hallotta, eltakarta sovány kezével az arcát és sirt.

Az ügyvéd nem tudva, hogy ilyen hír hallatára miért kell sirva fakadni, ha csak rendkívül érzékeny természete nincs az illetőnek, igen jó véleményt alkotott magának a mr. Gabriel szíve felől.

Mr. Gabriel Kenyon, szokta utóbb mondogatni, — rendkívül mely érzelmű gyöngéd lelkeletű uri ember, s idők múltán elég sok embert talált, a ki ezt el is hitte.

A Kenyon-birtok új örökösének — így kellett nevezni, habár önmagán kívül senkinek tudta hogy ő most már csakugyan örökös — csaknem első ténykedése az volt, hogy az ügyvéd segédkezése mellett a következő hirdetést tette ki a Timesben!

Robert Kenyon urnak!

„Hosszas távolléte a legnagyobb aggodalmat és nyugtalanságot okozta hozzátartozóinak. Sziveskedjék velünk haladéktalanul érintkezésbe lépni.”

Volt még a hirdetésben egyéb is, de a Gabriel Kenyon emlékeztetésben ez az utolsó mondat ragadt meg. Remegő félelemmel gondolt ezekre az egyszerű szavakra s amint éjnek idején, lazából lassankint épülve, az ágyban feküdt, azok a szavak tüzes betűkkel je eutek meg előtte az éj sötétjében.

„Sziveskedjék velünk haladéktalanul érintkezésbe lépni.”

A bűnös előtt úgy rémlett, mintha valóban előlvasná ezt a felszólítást s annak valami természetfeletti, félelemgerjesztő módon meg is teele. Sohasem hitte magát mostanáig babonás embernek és nem tulajdonított magának valami különös képzelő tehettséget sem; de bűnének tudata olyan babonássá tette, mint valami vadembert, s csaknem olyan erős képzeletet ébresztett benne, mint egy költőben.

Semmi-em lehetett volna különös, amit ő megtörténhetők nem tartott volna, és lassankint valóság-gal látta is azt, amit elképzelt. A képzelet kézzelfogható tényekké látszott átváltozni. Azok a tárgyak, amelyeket kezének kinyújtásával megfoghatott, kevésbé látszottak valódiaknak, mint azok, a miket ébren-álmadozásában látott.

Es azalatt ugyszólván folyvást sajnálta magát. Ha büntényt követett el — és keservesen vallotta meg magának, hogy csakugyan elkövette — ezt határozott czéltól tette. Rendületlenül meggyőköresedett hit volt benne mindig az, hogy unokatestvéreinek a neje jobban szerette őt, mint azt, a ki térje lett.

Teljesen bizonyos volt abban, hogy rövid idő, — mondjuk: egy-két év múlva bele fog nyugodni abba, hogy elvesztette az egyik Kenyont s megvizsgálódik a másikkal.

